

Suli Diáklap

XIX. évfolyam, (36.) 1. szám

Kis Ferenc Általános Iskola, Oromhegyes – Orom

2011. ősz

Kirándultunk

Munkaakció Tóthfaluban

Őszből télbe

Oromi Napsugaras ősz

Diszkó

Autómentes nap

Kedves Újságolvasók!

Ismét megjelent a Diáklap e tanévi első száma. Az eddigiekhez hasonlóan most is a Ti munkáitokból áll össze. Ezen a számon kívül még két szám megjelenését tervezzük ebben a tanévben. A szerkesztésben ti is részt vehettek: várjuk továbbra is tudósításaitokat, verseiteket, rajzaitokat!

Több, munkával eltöltött hónap van mögöttetek: megkezdődött egy új tanév, túl vagyunk a Gyerekhéten, a Napsugaras őszi rendezvényen meg egy csomó felelésen és ellenőrzőn.

A hideg idő is beköszöntött, most több időt töltünk a négy fal között. Jó elfoglaltság lehet iskolátok egyetlen lapjának olvasgatása a hosszú téli estéken. Kérünk minden tanulót, vásárolja meg a lapot, ezzel is támogatva a megjelenését.

Boldog karácsonyt, szép eredményt és hasznosan eltöltött téli szünidőt kívánunk minden kedves olvasónknak!

*A Diáklap
Szerkesztősége*

❖ A gyermekhét október 3-7.-ig tartott. Volt futóverseny, salátakészítés, történelmi kvíz, paprikáskészítés, diszkó és állatbemutató. Nekem a legjobban a diszkó és a salátakészítés tetszett, mert mind a kettő programon nagyon jó volt a hangulat, és a salátakészítésben elsők lettünk. Összevetve az egész hetet: nagyon jó volt!

Bálint Anett, 7. osztály, Tóthfalu

❖ Csütörtökön futóversenyt rendeztek, amin én csak negyedik lettem. Pénteken főzés és diszkó volt a „téma”. A mi osztályunk csevapot és krumplit süített. Nagyon finom volt annak ellenére, hogy két fiú készítette.

Horvát Brigitta, 6. osztály, Tóthfalu

❖ A gyermekhetet nagyon sok gyerek szereti, mert akkor nincs sok tanulás, de van sok jó program, felsősöknek és alsósoknak egyaránt. Nagyon sajnálnám, ha kihagytam volna ezt a hetet, mert nagyon jó volt.

Fátyol Sarolta, 6. osztály, Tóthfalu

❖ Gyermekhét alkalmával összeírtuk, hogy mit szeretnénk csinálni. Elsőként a paprikásfőzést írtuk fel és még sok érdekes dolgot. A bográcsost Lázár Dániel és Mózes Dániel főzték. Én nagyon szeretem a gyermekhetet, mert jó dolgokat csinálunk, és nem írunk ellenőrzőket.

Losonc Dominik, 7. osztály, Tóthfalu

❖ Szerdán salátát készítettünk, ahol elég sokat ettünk, mert sok volt a maradék. Csütörtökön a szerdai salátát dolgoztuk le a futóverseny alatt, pénteken főztünk és jól belaktunk a paprikásból. Sajnos nem maradt, ezért egy kicsit szomorú voltam, mert szívesen ettem volna még egy tányerral. Délután buliztunk egy kicsit, majd vége lett a gyerekhétnak.

Mózes Dániel, 7. osztály, Tóthfalu

❖ Nekem a gyerekhéten a diszkó tetszett a legjobban. Csak az volt a gond, hogy elég sokat késett a busz. Az iskolába mentünk be, ott vártunk, de nem is volt rossz, mert hallgattuk a zenét, meg hülyéskedtünk. Nagyon jól buliztunk és jövőre is remélem, hogy ilyen jó lesz.

Harmat Herta, 7. osztály, Tóthfalu

❖ Október első hetén Gyermekhét volt. Hétfőn a kanizsai fürdőbe mentünk. Kedden sportbemutatón voltunk, ahol sok érdekes sporttal ismerkedhettünk meg. Ki is próbálhattuk őket. Én például kipróbáltam, hogy milyen a kajakozás. Szerdán salátakészítő verseny volt. A mi osztályunk gyümölcssalátát készített, de volt ott édes, sós, savanyú, meg mindenféle saláta. A miénk a második helyezést érte el. Csütörtökön futóverseny volt. Előbb a felsősök futottak, azután mi, alsósok. Nagyon izgultam, de végül harmadik lettem a lányok közül. Pénteken frizura- és divatbemutatót, illetve pizsama-bemutatót rendeztünk. Noémi, és Valentin nyerték meg a frizuraversenyt. Délután még diszkóba is mentünk Oromhegyesre. Nagyon jó volt ez a Gyermekhét, máskor is ilyet szeretnék!

Dukai Nikoletta, 4. osztály, Tóthfalu

❖ Iskolánkban idén is, mint minden évben, gyermekehét alkalmából megszervezték a tinidiskót a tanulók részére. Az idén annyiban tért el a megszokott programtól, hogy két napot is buliztattunk. Az első pénteken volt, az oromhegyesi Atlantisz diszkóban. Harmadik osztálytól nyolcadik osztályig mindenki képviseltette magát. Oromon az autóbusz késése miatt zúgolódni kezdtünk, hogy nem lesz időnk eleget szórakozni. Szerencsére tévedtünk. Tanáraink felügyelete mellett is sikerült kedvünkre kiengedni a bennünk felgyülemlett feszültséget. Lógó orral, zsibbadó talpakkal, de smile-s arccal ültünk be a buszba a diszkó végeztével.

Sóti Márton 7. osztály, Orom

❖ Oromról pénteken 15.30-kor indultunk volna bulizni, de az autóbuszunk csak 5 órakor jött értünk. Mikor megérkeztünk, mindenki boldogan fogadott bennünket, aminek mi nagyon örültünk. Ez a pár óra hossza alatt sokat táncoltunk, buliztunk és beszélgettünk. Sajnos már 8 óra körül indulni kellett haza.

Bognár Georgina, 5. osztály, Orom

❖ Az Állatok világnapja október 4-én volt. Sokan hoztak be állatokat, köztük a legjobb barátom is, Kovács Fanni is vitt egy leminget. Minden állat gazdája beszámolót tartott a saját kedvencéről. Nekem nagyon tetszett ez a nap, és szeretném, ha jövőre is lenne! Először Dukai Dorina szavalta Rónay György Mond, szereted az állatokat? című versét, majd Hubai Flórián olvasta fel egy kóbor kutya, Cafí gondolatait.

Konc Kriszta 5. osztály Orom

❖ A Gyermekehét egyik napján elmentünk a kanizsai Gyógyfürdőbe. Fél 6-kor indult az autóbusz. Nagyon sokan voltunk, így nem jutott mindenkinek ülőhely. 45 percig tartott az út. Mikor megérkeztünk, átöltöztünk és mentünk fürdeni. Jól éreztük magunkat, észre se vettük, hogy az idő úgy elrepült. Egy órán át tartott a fürdés. Visszafele az autóbuszban mindenki kimerült volt, mert annyira sokat úsztunk.

Liliom Márton, 5. osztály, Orom

❖ A gyermekehét keretein belül tanáraink szerveztek egy olyan napot, amikor a felsős tanulók taníthatták az alsós kisdíákokat. Az elsősöket és a másodikosokat taníthattuk. Az osztályunkból Krisztina és én is jelentkeztünk. Mi az elsősöknek tanítottuk a testnevelést. Először meg kellett kérdezni azt a tanító nénit, aki ezt a tantárgyat oktatta, hogy mi a terv arra a napra. Elmondta, hogy mit kell majd tanítanunk. Nagy izgalommal vártuk. Nekem nagyon érdekes volt, olyan picik voltak, és mindent csináltak, csak azt nem, amit kellett volna! Mindig össze-vissza futkároztak, engem ez saját magamra emlékeztetett, mert én is ilyen voltam. Az órát fogócskával fejeztük be, ott is vita folyt, hogy ki lett megfogva, és ki nem. Mi ezen csak nevettünk, de az órának vége lett. Nekem nagyon tetszett, de nem szeretnék rendszeresen testnevelést tanítani elsős tanulóknak.

Dobó Klaudia, 7. osztály, Orom

❖ Idén is mint minden év októberében iskolánkban megtartottuk a Gyermekehétet. Minden napra újabbnál újabb programokat szerveztékszámunkra. Hétfőn délután a magyarkanizsai gyógyfürdőbe látogattunk el. Mindannyian jól éreztük magunkat, sokat úsztunk és ugráltunk a vízbe. Azokkal, akik még nem tudtak úszni egy úszómester foglalkozott. Keddre kisállat bemutatót szerveztek nekünk. Volt ott malac, hörcsög, számtalan papagáj, kakas és galamb. A tanítás után váltójáték következett, amit csapatokban játszottunk. Az egyik legfurcsább feladat az volt, amikor a lisztet le kellett fújni a cukorról. Ez mellett sok érdekes játék is akadt. Szerdán sportjátékokban mértek össze erőnket, kiütöcske, fudball, kézilabda, röplabda és kosárlabda terén. Csütörtökön művészeti bemutatón és csapatjátékokon vettünk részt. Az egyik feladat az volt, hogy a fiúknak lánnyá kellett változni és fordítva. Segítségünkre szolgált, hogy az iskolában mindent ruhadarabot kölcsön lehetett kérni. A tanárok is szívesen segítettek mindenkinek. Pénteken futóverseny és főzés volt a napirenden. Mikor készen lettek a paprikások minden osztály az osztályfőnökével jó étvággal fogyasztotta el az ebédet. A délutáni diszkóval zárult a hét.

Én úgy érzem, hogy az oromhegyesi tanulóknak a diszkó tetszett a legjobban.

Kávai Igor 6.osztály, Oromhegyes

A megtört átok

(közös mese)

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás-tengeren is túl, még az Üveghegyeken is túl, volt egyszer egy király. Volt annak három fia.

A király a királyfiat elküldte feleséget keresni. A fiúk felkerekedtek és a két idősebb a szomszédos országban talált is magának való párt. A legkisebb tovább ment, mendégt. Hét nap, hét éjjel, étlen szomjan vándorolt, mikor beért egy rengeteg nagy erdőbe. A távolban nagy fényességet pillantott meg. Atyám fia! - egy kacsalábon forgó kastély volt. Ekkor megjelent a vasorrú bába. Rátámadt a fiúra, aki ijedtében letörte a bába orrát. Abban a minutumban fülsiketítő hang és vakító fény árasztotta el az erdőt. A királyfi mire magához tért, a bába helyén egy aranyhajú királylányt látott. A kisasszony megköszönte a legénynek, hogy megszabadította a háromszázharminchárom éves varázslattól.

– Te az enyém, én a tied! Ásó, kapa, nagyharang válaszon el minket egymástól! - mondta a királyfi.

Az öreg király hintót küldött a fiatalokért. Hét országra szóló lakodalmat csaptak. Három éjjel, három nap rázták a rongyot, mulattak.

Itt a vége, fuss el véle! Aki nem hiszi, járjon utána.

4. osztály

(Áki, Ákos, Csaba, Klaudia, Kriszta, Krisztina, Réka, Szintia, Szilárd, Szofi, Valentina, Viktor) Oromhegyes

A póruljárt cica

Egyszer volt, hol nem volt, de mégis inkább volt.

Egy veréb éppen csipegette a búzát. Rátámadt egy nagy fekete macska. Elkapta és meg akarta enni, de ő könyörgött neki, ne bántsa. Azt mondta a cica, hogy elengedi, ha azután visszajön. A veréb megígérte, hogy így lesz. Elment és többet vissza se jött arra a mezőre.

Így jár, aki hiszékeny.

Bata Réka 3. osztály Oromhegyes

A tréfás cica

Egyszer volt, hol nem volt, volt a világon egy cica, aki elkóborolt.

Ez a macska tréfás kis állat volt. Felmászott egy fára. Peti és Panni arra bandukolt, meglátták. Panni rögtön így szólt Petinek: - Segítsünk ennek a szegény kiscicának!

Peti beleegyezett és felmászott a fára, a macska meg leugrott.

– Jaj, de magas ez a fa! – kiáltotta el magát Peti.

– Hogyan jutok le innen? – rémülődött a fiú.

Panni elszaladt az apukájáért, hoztak egy létrát. A fának támasztották és a fiú lemászott.

Boldogan mentek haza és jól nevettek a cica tréfáján.

Magyari Loretta 3. osztály Oromhegyes

Az én falum

Szombaton reggel kimentem a tyúkjaimhoz összeszedni a tojást, és utána elmentünk szüleimmel Szabadkára. Amikor beértünk a városba, meg kellett állnunk, mert piros volt a lámpa. Ekkor vettem észre, hogy a legnagyobb különbség a falu és a város között a villanyrendőr. Oromon nincs, apuval ha megyünk a határba traktorral, nekünk nem kell megállnunk a központban, hogy zöldre váltson a lámpa. Gond nélkül mehetünk szántani. Azután az is eszembe jutott, milyen jó nekem, hogy délutánonként nyulakat és fácánokat láthatok az ablakomból. Persze az is jó, hogy ilyenkor ősszel bármikor biciklire pattanhatok és elmehetek a központba gesztenyét szedni. Onnan hazafelé befordulhatok a mamához lekváros palacsintát enni. A finom palacsinta után pedig mehetek ki megnézni a búzámat a mama kertjében. Mikor teheti ezt meg egy városi gyerek? Soha sem éltem Oromon kívül sehol, de azt hiszem, nem is szeretnék.

Szakács Árpád IV. osztály, Orom

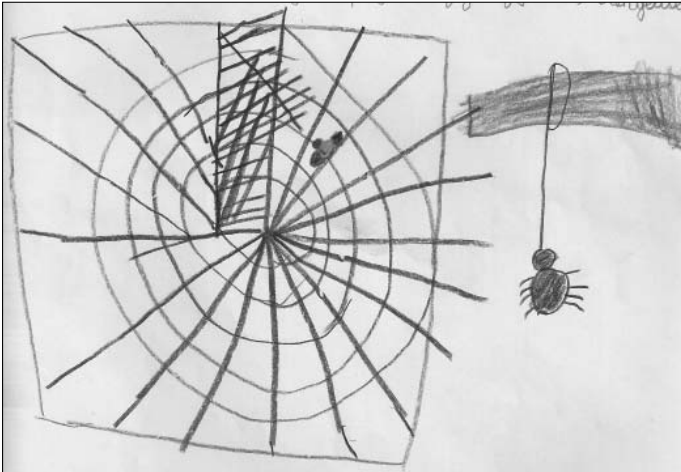
Az én falum neve Orom, Magyarkanizsa Község egyik kis települése. Nagyszüleim mesélték, hogy a környező tanyákról költöztek ide az emberek. Egyre többen építettek házakat, kialakultak az utcák és így a falu is. A legrégebbi épületek a szélmalom és a régi iskola. A falun áthalad a Szabadkát és Zentát összekötő vasút. A falunak van tűzoltóállomása, postája, temploma, vasútállomása, kultúrotthona, tájháza és felújított egészségháza. A faluban egyre kevesebb a gyerek, pedig van szép óvodája és nyolcosztályos általános iskolája. Szeretek ebben a faluban élni, mert csendes és nyugodt.

Püspök Ármin IV. osztály, Orom

Oromon élek. Falum neve hallatán az idegeneknek két épület jut eszébe: a Zengő Tájház és a szélmalom. A tájház a fő utcán található. Egy régi 120 éves parasztház lett feelújítva. Az építész kialakított benne egy tájszobát és egy tájkonyhát, melyben egy gyűjtemény van elhelyezve. Minden tárgy megvan ahhoz, hogy bemutatható legyen, hogy élt régen egy földműves család. A tájház nem csak a gyűjteményes részből áll, hanem rendezvény szervezésre is alkalmas. A nyáron volt az újonnan épült játszótér átadása és a gyerekek birtokukba vették az első Zengő Kézműves Tábor alkalmával. A felépült fájtszótér igazi zöld övezetben kapott helyet, tuják és más fák között. A sok virággal díszített nyitott ebédlőben igen kellemes az ottlét. Falumban én erre az épületre nagyon a legbüszkébb.

Nyilas Sára IV. osztály, Orom

Vörös Roland (2. osztály, Tóthfalu):

A csodapók

A pók egy nap hozzáfogott egy széles hálót fonni. Evvel a hálóval fogott egy legyet. A légy könyörgött, hogy engedje el, és a pók elengedte. Pár nap múlva megint fogott egy legyet, és azt is elengedte. Aztán megint fogott egy legyet, és elengedte...

Tóth Tamara (2. osztály, Tóthfalu):

Az ember meg a hegy

Volt volt, de lehet, hogy nem volt, de annak valahol meg kellett lennie. Volt egy ember, aki felment a hegyre, leült, hogy igyon egy kávé. Lement a hegyről, leült, hogy igyon a kávéból... Lement a hegyről, leült, hogy igyon a kávéból, azután hazament...

Így gondozom a kedvencemet

Az én kedvencem egy barna színű, Mackó névre hallgató kutyus. Már lassan egy éve nevelem. Reggel, mielőtt indulok az iskolába, adok neki kutyakekszet. Ha elfelejteném, akkor figyelmeztet: ugrál, és ugat. Megtanítottam labdázni, ha eldobom, ő visszahozza. Kerékpározni is együtt indulunk, vezetem a pórázon. Amikor kedve tartja, szokott húzni is. Hetente egy alkalommal megfürdetem, megfésülöm. Kezdi megszeretni a fürdést, most már nem fél a víztől. Egyszer anyukámmal mentünk a mamámhoz, Kispiacra. Beültünk a kocsiba, s én megláttam a kutyám szomorú tekintetét. Még a szeme is könnyes lett. Megsajnáltam, beültem mellém a hátsó ülésre, s együtt utaztunk el. Nagyon szeretem a kutyámat, el sem tudnám képzelni, milyen lenne nélküle!

Savić Valentin, 4. osztály, Tóthfalu

Kihallgattam az állatok beszédét

Egyik délután a diófa levelét kapartam össze. Amikor a kutyák ketrecének közelébe értem két kutya beszélgetésre figyeltem fel. Mivel értek a kutyák nyelvén, kihallgattam őket. A mi Linda nevű kutyánk társalgott a szomszéd utcából való, Pici nevű kutyával.

– De jó neked, Pici, hogy ilyen szabadon mozoghatsz! – sóhajtott fel Linda.

– Valóban, így jól érzem magam, de azért nekem sem könnyű! Ugyanis az utcabeli gyerekek gyakran megzavar-nak, néha alig tudok elmenekülni tőlük – válaszolta Pici. A további beszélgetésüket már sajnos nem hallgattam, mert amikor észrevették, hogy figyelem őket, halkabba fogták a szavaikat.

Király Andrea, 4. osztály, Tóthfalu

A kék kiscsibe

Egyszer volt, hol nem volt, volt két csibe, akik elszakadtak az anyjuktól. Ment, mendegélt a két kiscsibe, és korgott a gyomruk. Találtak egy gilsztát. Mind a kettő nagyon éhes volt, ezért a gilsztát szétszakították. Így mindketten jóllaktak.

Dobó Kata, 3. osztály, Völgyes

A lüke anyóka

Volt egy lüke anyóka. Talált egy fehér kavicsot. Felvette, megnézte, eldobta. Felvette, megnézte, eldobta. Felvette, megnézte, eldobta...

Kovács Rita, 2. osztály, Völgyes

Az 5. osztályos tanulók munkái

5. OSZTÁLYOS LETTEM

❖ Eljött az a nap is, hogy felsős lettem. Fel voltam készülve rá, hogy új tanárok, tantárgyak lesznek és több tanulás szükséges ahhoz, hogy újra olyan tanuló legyek, mint az előző években.

Bartus Rebeka 5. osztály, Tóthfalu

❖ Nekem majdnem az összes tantárgy tetszik. A tanárokkal semmi gondom nincs. Mióta 5. osztályos lettem, megkedveltem az iskolát, és nagyobb kedvvel állok hozzá mindenhez. Még az olvasást is megszerettem.

Cérna Martina, 5. osztály, Tóthfalu

❖ Nekem az 5. osztály izgalmasabb, mert mindig másik tanár, tanárnő jön be az osztályba. Már jó azt érezni, hogy nagyok vagyunk.

Hangya Alex, 5. osztály, Tóthfalu

❖ Nagyon örülök neki, hogy végre felsős vagyok. Igaz, hogy több tantárgy van, és megszoktuk azt is, hogy tanár is több van. Sok a tanulnivaló, de így biztos, hogy okosabb leszek. Ha odafigyelek az órán, értem és meg tanulom az anyagot, jó jegyeket kaphatok.

Harmath Tamara, 5. osztály, Tóthfalu

❖ Szeretek 5. osztályba járni, mert sok nyelvet tanulunk, és sok tanár megfordul az osztályban. Remélem ennél több tanulnivaló nem lesz, és nem változnak a tanárok.

Nagy Kitty, 5. osztály, Tóthfalu

❖ Tanulunk új nyelvet is. Nekem legjobban az infó, a matek, a német, a magyar, a biológia és a torna tetszik. Örülök, hogy 5. osztályos vagyok, mert új tanárok vannak.

Pósa Bettina, 5. osztály, Tóthfalu

❖ Nekem tetszik az 5. osztály, mert sűrűn járkálunk másik tanterembe. Remélem a 6. is olyan lesz, mint az 5. osztály.

Sövényházi Balázs, 5. osztály, Tóthfalu

❖ Az idő múlásával érzem, hogy többet tudok, és remélem még többet fogok tudni. Mivel az idén már felsős lettem, új tantárgyak kerültek az órarendembe,

és vannak olyanok, amelyeket különösen megszerettem. Ezek a: biológia és a földrajz. Nekem nagyon tetszik a 5. osztály, bár kicsit nehéz.

Vajda Margaréta, 5. osztály, Tóthfalu

❖ Nagyon vártam azt a napot, hogy ötödikes legyek. Izgultam, hogy ki lesz az osztályfőnökünk. A többi tanárra is kíváncsi voltam. Mindegyik tanár nagyon jó, de furcsa, hogy nem a tanító nénivel találkozunk nap mint nap. Jelenleg az angol és a magyar nyelvet kedvelem a legjobban.

Balázs Bence 5. osztály, Oromhegyes

❖ Szeptember 1-jén hitetlenkedve álltunk az iskolaudvarban. Felsősök lettünk. Jó volt találkozni az osztálytársaimmal. Az osztályteremben megláttuk az osztályfőnököt. Miközben beszélt, figyelt az egész osztály. Azon gondolkodtunk, vajon mi vár ránk.

Sőreg Máté 5. osztály, Oromhegyes

❖ Nagyon örülök, hogy ötödikes lettem. Szerintem jókat fogunk tanulni. A kedvenc tantárgyam a magyar, a műszaki, az informatika, a rajz és a torna.

Sőreg Sztella 5. osztály, Oromhegyes

❖ Végre bemehettünk az iskolába. Nagyon szépek a földszinti termek, nekem legjobban a hármas tetszik. Megismerkedtünk a tanárokkal is. Kedvesek voltak.

Csikós Kristóf 5. osztály, Oromhegyes

❖ ...Másnap reggel vidáman ébredtem. Nagyon örültem, hogy megkezdődött az első tanítási nap. A kedvenc tantárgyam a történelem lett. Szeretem olvasgatni a régmúlt eseményeit, az igazgató úr tanítja. A történelmen kívül szeretem még a biológiát, a műszakit és az informatikát.

Nagy Aleksz 5. osztály, Oromhegyes

❖ ...Az első nap nagyon jól telt el. Szerencsére Bata Ildikó lett az osztályfőnökünk. Ő magyar nyelvet tanít nekünk, okos és kedves tanárnő. Hat új tantárgyat kaptunk: angol nyelvet, informatikát, műszakit, történelmet, földrajzot és biológiát.

Utasi Patrik 5. osztály, Oromhegyes

❖ 2011. október 28-án az osztály kirándulni indult. Az úti célunk Đerdap volt. Reggel 5 órakor indultunk. Mindenki izgatottan várta ezt az utat. Az első megállónk Belgrádban volt egy benzinkútnál. Itt megreggeliztünk, majd folytattuk utunkat Smederevo felé. Amikor megérkeztünk, megnéztünk a helyi várat, ellátogattunk a város központjába és megebédeltünk. Ezután elindultunk a Rajkova cseppkőbarlangba. Ez egy gyönyörű hely volt. Még denevéreket is láttunk. Miután megnéztük a barlangot, szállásunk felé vettük az irányt. Az odafelé vezető hosszú, de szép volt. Megtekintettük a kis és nagy Kazán szorost és a vízierőművet, fényekben pompázva. Amikor a lakóházaikhoz érkeztünk, kiosztották a szobákat. Minden osztály kapott egy külön házat. Kipakoltuk a dolgainkat és elmentünk vacsorázni. Nagyon finom ételt kaptunk, mindenkinek ízlett. Vacsora után benéztünk a helyi diszkóba. Körülbelül egy órát szórakoztunk, majd visszamentünk szobáinkba. Megfürdöttünk, beszélgettünk az ágyainkon, majd gyorsan elaludtunk. Másnap 7 órakor volt az ébresztő. Bepakoltunk a bőröndjeinkbe, megreggeliztünk, majd elmentünk megnézni a Vaskapu nevezetű vízierőművet. Nagyon szép és érdekes dolgokat láttunk még ott. Ezután Kladovora mentünk a múzeumba, majd a város központjába. Élményekkel tele tértünk vissza szállásunkhoz. Megebédeltünk és elindultunk hazafelé. Útközben még megálltunk, megnéztük Lepenski vrt. A következő látványosság a Golubaci vár volt. Ezután már csak a benzinkúton álltunk meg vacsorázni. Hosszú, élménydús utunk volt. Mindenki fáradtan tért haza, éjjél tájékán. Ez egy csodálatos kirándulás volt.

*Kriska Szimonetta és Surányi Bettina,
8.osztály, Orom*

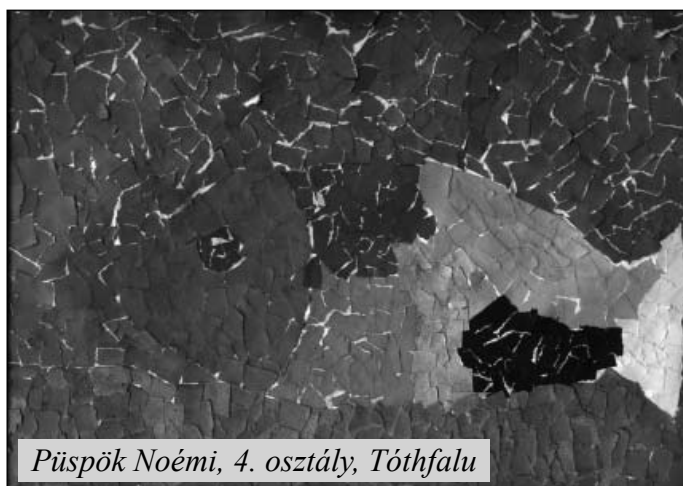

❖ Az utazásunk folyamán sokat beszélgettünk és hülyéskedtünk a barátnőinkkel. Az első megállónk egy benzinkútnál volt, ahol mi reggeliztünk, a tanárok pedig pihentek egy picit. Nem sokkal később a szendrői várat tekinthettük meg. Ott körülbelül egy órát voltunk. Ebéd után ismét útnakindultunk. Elmentünk megnézni a Majdanpeki cseppkőbarlangot, amit Rajkova Pećina-nak hívnak. Amikor beértünk a barlangba, csodálatos látvány tárult elénk: rengeteg gyönyörű cseppkőoszlopot láttunk. Miközben sétáltunk a barlangban láttunk néhány denevért is. Ezután indultunk Kladovora, a szálláshelyünkre. Körülbelül 19:00-kor értünk oda. Beosztottak minket a házakba. Ezek után minden diák és tanár vacsorázni ment az étterembe. 20:30-kor diszkóba mentünk, ahol sokat buliztunk és táncoltunk. Mikor már mindenki ráunt, visszamentünk. Ekkor jött a móka java. Átmentünk Márton és Kriszti szobájába, ott beszélgettünk és hülyéskedtünk. Reggel 07:30-kor kellett felkelni. Reggeli után elmentünk megnézni az erőművet. Ott egy óra hosszát időztünk. Ebéd után búcsút vettünk ettől a helytől. Hazafelé megálltunk a Lepenski Vir-i múzeumnál. Ezután folytattuk utunkat. Éjjél körül értünk haza. Nagyon tetszett a kirándulás, mert sok érdekes dolgot láttunk és tanultunk. Reméljük, lesz még alkalomunk ilyen jól kirándulni az osztállyal.

Szögi Evelin és Remete Krisztina, 7. osztály, Orom

Rajzok

Püspök Noémi, 4. osztály, Tóthfalu

Bálint Krisztina, 2. osztály, Oromhegyes

Nagy Dorka, 1. osztály, Orom

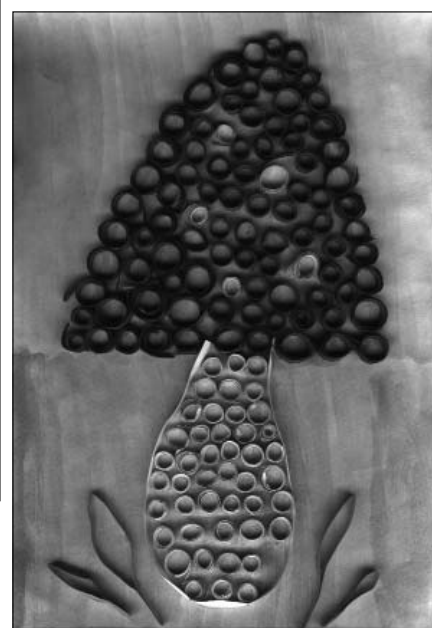
Lackó Réka, 1. osztály, Orom

Berec Edina, 4. osztály, Völgyes

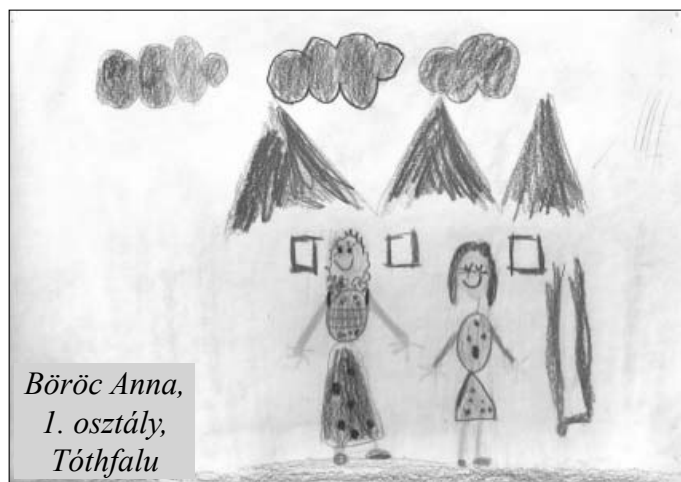
Miklós Jessica, 3. osztály, Orom

Bicskei Boglárka, 2. osztály, Orom

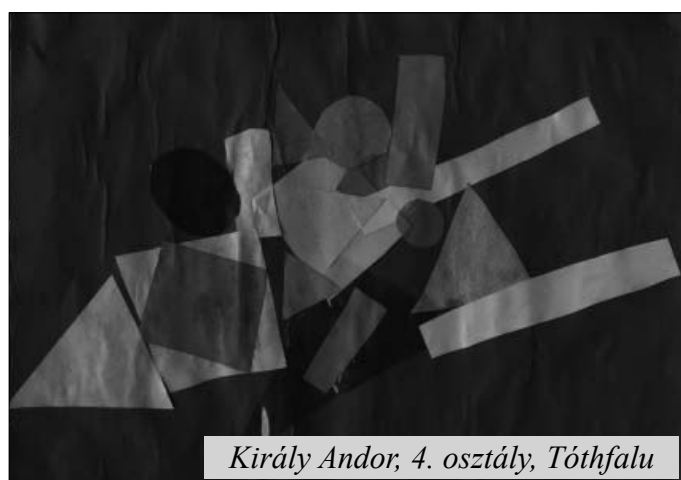
Bicskei Viktor, 3. osztály, Oromhegyes

Böröc Anna,
1. osztály,
Tóthfalu

Jablanszki Jázmin, 1. osztály, Oromhegyes

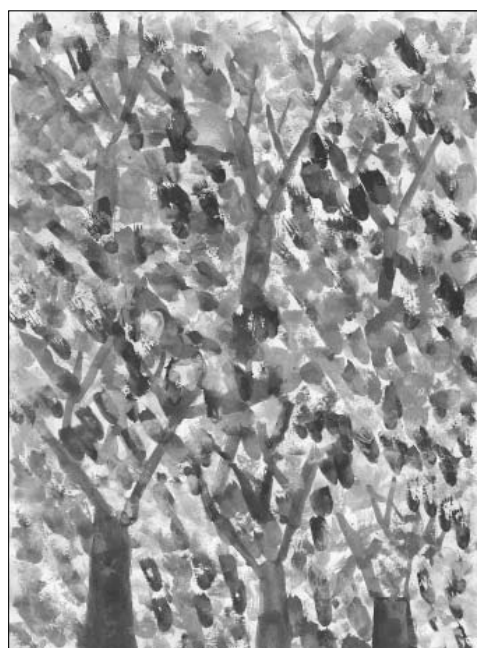
Király Andor, 4. osztály, Tóthfalu

Dukai Ármin, 2. osztály, Orom

Fátyol Laudisz Emanuella,
1. osztály, Oromhegyes

Kovács Dániel, 3. osztály, Völgyes

ÚJ TANÉV, ÚJ ISKOLA

❖ A nevem Nagy Palóc Ákos, 8. osztályba járok. Szeptember elsején a tóthfalusi Kis Ferenc Általános Iskolába „igazoltam át”. Kezdem megkedvelni ezt a helyet, tetszik a sulis és az osztályfőnököt is nagyon megkedveltem. A jegyeim szépen alakulnak. Egyébként focizni jöttem ide, megtetszett a napi 5 edzés is. Az osztálytársaimat is kezdem megszokni, bár néha hiányzik az iskolám. Jövőre is itt szeretném folytatni tanulmányaimat, a gimnáziumban. Nekem nagyon tetszik ez az új élet.

❖ Paska Baláznak hívnak, Újvidéken születtem. Temerinben jártam 7. osztályig, a nyolcadokat már itt kezdtem. Az új osztály kezdetben szokatlan volt, az iskola szintén. Az osztályfőnök első benyomásra szigorúnak tűnt, de később kellemes csalódás, mert kedves, vicces és mindig mosolyog. Kezdem jól érezni magam. Emellett még focizhatok is, amit nagyon szeretek.

❖ A nevem Bošnjak Krisztián. Szeptemberben elsején egy új tanév várt rám, melyet nem a jól megszokott horgosi iskolában, hanem Tóthfaluban kezdtem. Első nap vegyes érzelmek kavargtak bennem, nem tudtam, mi vár rám. Az első nap után legszívesebben hazamentem volna, de ahogy múlt az idő, egyre jobban megszerettem osztálytársaimat és tanárait. Mára már elég jól beilleszkedtem a közösségbe. Ebben nagy segítségemre voltak nevelőtanáraink. Sokan fáradoznak azon, hogy jól érezzük magunkat, eredményeket érjünk el. Arra törekszem, hogy rászolgáljak erre a bizalomra, és ne okozzak csalódást.

❖ Pintér Kristófnak hívnak. A kollégium a második otthonom. Nagyon tetszik az iskola, a tanárok. Az osztályfőnököm, egyben a magyartanárom Rice Ágota. Sok barátot szereztem, mindenkivel jóban vagyok.

❖ Nevem Madár Leó, Noszáról jöttem. Nekem itt jó, mert azért jöttem ide, hogy focizzak. Tanulni nem nagyon szeretek, de ha valamit el akarok érni, akkor muszáj. Az osztályfőnököm szerintem szereti a gyerekeket, általában kedves, de néha szigorú is.

❖ Koszorús Bálintnak hívnak, a Kis Ferenc Általános Iskola 8. osztályába járok. Idén kezdtem itt a tanulmányaimat. Az ismerkedés nehéz volt, mert nem ismertünk senkit. Azóta sok idő telt el, beilleszkedtünk. Nekem furcsa, hogy a lányok itt semmit se segítenek, nálunk mindig megtették.

❖ Szabados Dominik a nevem, Hajdújárásról élek. Most ide, Tóthfaluba járok suliba. Megismerkedtem új emberekkel, osztálytársakkal, meg az osztályfőnökkel.

❖ Tokity Dominiknak hívnak, Tornyosról érkeztem. Egyszer megláttam a Tarka Világ címlapján a tóthfalusi sportsuli hirdetését, és bejelentkeztem a válogatásra. Bejutottam. Szokatlan volt az új iskola, az edzések, ezek ellenére gyorsan megszoktam. Elég jó tanárok vannak.

❖ Az én nevem Körmöci Dániel, Oromról érkeztem. Nekem annyira nem volt szokatlan az új környezet, mert már ismertem az osztálytársaimat. Az új osztás jó. Az új órarendet egy kicsit szokatlan.

❖ Magyarkánizsáról jöttem, Mamuzsity Endrének hívnak. Engem a futballiskola vonzott ide. Jobban tetszik ez az iskola, mint a régi. Szeretem az órákat, de legjobban a magyartanárt és az óráját. Szeretem az itteni életet, de mégis az otthoni az igazi.

❖ Engem Nagy Patriknak hívnak, Keviről jöttem. Tornyoson jártam iskolába. Tóthfaluban. 7. osztályos vagyok, és szeretek ebbe az iskolába járni. Legjobban a magyarórát szeretem, mert a tanárnő szépen előadja az anyagot, sok minden újat megtanultam. Én a foci miatt jöttem ide.

❖ Engem Túri Viktornak hívnak. Királyhalmáról jöttem, most itt lakok a kollégiumban. Az új iskola, osztálytársak és a tanárok nagyon jók. A magyarórát nagyon jók, mert jó a tanárnő. Itt nehezebb az iskola, mint otthon, de azért jó minden. Szeretem az edzéseket. Jó itt minden.

❖ Kuntity Robertó vagyok, és az új iskolám a tóthfalusi Kis Ferenc Általános Iskola, mely szép új épületben van. A gyerekek és a tanárok jól viszonyulnak hozzám. Mikor reggel megérkezünk a suliba, sokrakozó van, ami nem igazán tetszik. De van sok más dolog, ami elnyerte a tetszésemet. Például a gyerekhét sok, változatos programmal volt tele, vagy a portás feladatai, melyet minden nap másik gyerek végez el. A régi iskolában ez másként volt. Örülök, hogy ezt az iskolát választottam.

A madár

A madár egy öntudatos állat. Több fajta tartozik a csoportjukba, például a hattyú. A hattyú roppant kecses, de egoista állat. A tyúk is egy madár, amely néz, de nem lát, nem hiába van az a mondás, hogy tyúkeszű!

Nézzük, mire jók a madarak: neveljük őket, ápoljuk őket, lelőjük, megesszük és védjük őket! Egyszóval a fajuk nem választhat, hogy mi legyen a sorsa. Hallottatok már az ösztönről? Egy tulajdonság, mely minden élőlényre igaz! Olyanok a madarak, mint mi. A sólyom ösztönösen gyilkol, de csak azért, hogy túléljen. Nos, az emberek kapzsiságból és hatalomért ölnek. A fecskék száguldoznak az égen. Mi repülőket építünk. Lerövidítjük a távolságot, és sajnos időnként bombákat is szórunk. A madár repül, mert nincs más választása, kivéve a stuccot, ő nem akar.

Igaz, a madarak érdekes állatok, sok dologban hasonlítanak ránk, csak mi nem vesszük észre, mert mindig máson gondolkozunk.

Bata András 8.a osztály, Oromhegyes

A disznó

A disznót az emberek piszkos állatnak tartják, mert a sárban hempereg - de bezzeg az ember nem néz az orránál tovább, ugyanis sokan rajongnak az iszapbirkózásért.

Természetesen az ember soha be nem vallaná, hogy néha mennyire hasonlít erre a jószágra.

Amikor világra jön, ugyanolyan színű bőre van, mint az újszülöttnék. A malac viszont nem biztos, hogy szerencsemalac, mert általában 8-9 testvérével kell osztoznia a táplálékon. Ilyenkor kezd malackodni, ami az emberre is jellemző, amikor torkosságról van szó. A disznó ha kommunikálni akar, rőfög. Az ember is tud rőfögni, de ő csak akkor, ha alszik.

Disznónk disznóólban él, amit minden nap kitakarítanak, és minden nap beágyaznak friss szalmával. Ehhez képest azok az emberek, akik szintén disznóólban élnek, szégyellhetnék magukat. Ezek a rendetlen emberek még sokszor abban is hasonlítanak példaképükre, hogy olyan kövérek, mint a disznó. A disznó kövérségét az ügyes bankárok huncutul kihasználták, és malacpersely álnéven pénzgyűjtő akciót szerveztek. Micsoda disznóság!

Végezetül meg kell állapítanunk, mindent összevetve a disznó egy pozitív jelenség, ugyanis csak akkor tud az ember nyugodtan belépni az új esztendőbe, ha az újévi malacsültből eszik.

Bálint Imola 8.b osztály, Oromhegyes

A hangya

A hangyák óriási közösségekben élnek. A legtöbb hangya dolgozó. Ők gyűjtik az élelmet és gondozzák a lárvákat. Szorgalmasak. Az emberek is szorgalmasak, főleg azok, akik szorgalmasan nem csinálnak semmit, mert ezt a legkönnyebb. A hangyák között is vannak katonák, akik nagyobbak, mint a dolgozók. Ők védelmezik a fészket a betolakodóktól. Nálunk, embereknél nem számít a magasság a katonaságnál. Az alacsony emberekből is lehet nagykatona, főleg ha kétszínű. Minden hangya a királynő által rakott peteként kezdi életét. Szeretik a szétszóródott morzsadarabokat. Ilyenkor mi boldogan szórjuk rájuk a hangyaport. Vagy talán valaki szereti a hangyacsípéseket?

Dávid Henrietta 8.b osztály, Oromhegyes

A csuka

A csuka vízben élő állat. Testét kerek pikkelyek borítják.

Kisebb halakkal táplálkozik és persze csali kukacokkal, amit a horgászok dobnak a vízbe halszerzés céljából. Utána a csuka nem vacsorázik semmit, mert belőle lesz vacsora. Lételemük az úszás, amit az uszonyaik segítségével végeznek, mivel nincs sem kezük, sem lábuk. A csuka halrokonai a ponty és a harcsa. Amikor találkozik egy harcsával egy buborékfújással üdvözlí, a harcsa pedig vagy visszaköszön, vagy pedig megeszi. Akkor a szegény csukának nem volt szerencséje.

Bús Réka 8.a osztály, Oromhegyes

A zebra

A zebra egy állat, 4 lába van. A testfelépítése hasonló az emberéhez, csak abban különbözik, hogy nekünk nincs farkunk, és felegyenesedve járunk.

Ez az állat felöltözve jár, fekete fehér csíkos ruhában. Szóval olyanban, amilyenben a börtönben a bűnözők. Ő viszont nem bűnös, és a rendőrök sem keresik Zabos Zebra néven. Ezt az állatot állatkertben lehet látni, és gyakran mesékben is szerepel.

A kisgyerekek nagyon szeretik őt, mert fekete-fehér ruhában van.

László Georgina 8.a osztály, Oromhegyes

Káposzta Kyra (7. osztály, Orom):

Három sün

*Három kis sün ül a réten,
előttük nagy halom levélrakás.*

*Mesebeli faluszélen
ősz táján ez így szokás.*

*A szél is fúj jócskán, bőven,
süni hátán tüskés csíkok,
olyan mint a fűge gyíkok.
Fut a hideg tekergően.*

*Sün apó is megjött sietve,
a sünök közé ki a ligetbe.
Várják még az anyót is a srácok.*

*Ott lesz lassan már mindenki,
aki az őszt is jó évszaknak tekinti,
mert ők mindannyian a legjobb barátok.*

A barátság...

❖ Van egy barátnőm, már évek óta ismerjük egymást, szinte babakorunk óta. Ő az, akit barátomnak nevezhetek. Ha bolondozásról van szó mi általában ott vagyunk. Nem múlik egy nap sem el mulatság nélkül. Amióta elkezdődött a tanév, ez egy kicsit megváltozott, mert tanulnunk kell. Ahogy múlnak az évek, annál kevesebbet vagyunk együtt, különösen mióta felsősök lettünk. Sajnos egy év múlva barátnőm elballag az iskolából. Minden másképp fog lenni. Még kevesebbet találkozunk.

Bicskei Annabella 7. osztály, Oromhegyes

❖ Számomra a barátság két ember egyforma világlátását, tulajdonságok elfogadását jelenti. Sajnos az osztályomban nem mondhatom el, hogy igazi, hű barát-ra leltem volna, pedig próbáltam mindenkivel megtalálni a közös témát. Tavaly összefutottam egy nálamnál idősebb fiúval, akivel megoszthattam gondjaimat. Nem messze lakik tőlem. Így együtt battyogtunk hazafelé. Közös témánk a sport, a focimérkőzések eredményei. Mindketten szurkoltunk a saját csapatunknak. Sajnos ő elkerült középiskolába, de ha utcán találkozunk örömmel nyújtunk kezet egymásnak. Nekem, ha valami gondom akad, segítséget kérek tőle, és ő tanácsokat ad. Nem sok ilyen barátságos, megértő ember van a Földön. Jellemző, hogy az emberek kihasználják egymást,

és senki sem törődik a másik problémájával. Szerintem az igazi barátság a megértésen alapszik, de nagyon ritka, mert az emberek számítógépen ismerkednek. Így kevés az esélye az igazi barátságok kialakulásának.

Juhász Ákos 7. osztály, Oromhegyes

❖ A barátság a legértékesebb kincs e világon. Számomra nagyon sokat ér. Egy igazi jó cimborára nem árul el, mindenben kiáll melletted, akár titkokat is el lehet neki mondani, amit a szüleidnek nem nagyon mesélsz. Ha hibát követsz el, nem gúnyol ki. Nekem is vannak barátaim, legjobb cimboráim az osztályban vannak.

Molnár Zsombor 7. osztály, Oromhegyes

❖ Számomra a barátság jó és szép dolog, jó ha az embernek vannak igazi jó cimborái. Néhányukkal szinte minden nap találkozunk az iskolában. Szeretünk játszani, számítógépezni, de sokat szoktunk focizni is. A barátság jó, mert az igaz barát mindig segítőkész és őszinte. Például amikor beteg vagy megkérdi, hogy érzed magad, és mikor hozza el a leckét. Az is előfordul, hogy ha felelünk vagy ellenőrzőt írunk, sugással segít egy kicsit. Persze ezeket én is viszonzom, amikor csak tehetem. A távolabb lakó pajtásaimmal igyekszünk minél többet találkozni, és a szülőket is rábeszélni a találkára. Sajnos ez nem mindig sikerül, azért az interneten keresztül beszélgetünk, csetelünk. Remélem sokáig kitart a barátságunk!

Csikós Máté 7. osztály, Oromhegyes

❖ ... Ha vigaszra van szükség a barátokhoz mindig fordulhatsz. Néha elmegyek a cimborákhoz egy kicsit játszani, vagy beszélgetni. A barátságnak az a lényege, hogy ne közösiítsünk ki senkit. Ha új osztálytársak érkeznek, akkor előbb meg kell ismerkedni velük.

Lengyel Alex 7. osztály, Oromhegyes

❖ ...Előkészítettünk 2 zseblámpát, és elindultunk a lépcsőn. Amikor leértünk, egy nagy szobába érkeztünk, ahol minden volt, amit csak el lehet képzelni. Sok könyv hevert szerteszét. Felvettem egyet. Lefújtam róla a port.

– Rejtélyes kincsek Oromhegyesen – olvastam. – Mmm...érdekes... míg a többiek körülnéztek, én lapozgattam a könyvet.

Ekkor észrevettek még egy lépcsőt, oda is egy ajtó vezetett. Sajnos az ajtó zárva volt, így hát fel kellett mennünk. Én felmentem a szobámba, megcsináltam a házimat, és elolvastam a könyvet. Az állt benne, hogy az ajtóba illő kulcs a kis ládikóban van a nagy földalatti szobában. Le mentem vissza, megkerestem a kulcsot, kinyitottam az ajtót. Egy hosszú sötét alagút volt ott. Felhívtam a barátnőmet telefonon, és szóltam anyunak. Ő is jött velünk, Dominikával, Lujzával, Noémivel és Ivettel. Mindenki hozott zseblámpát és elindultunk együtt. Útközben láttunk egy nagy szőrös pókot, Ivett kicsit félt is tőle. Úgy kb. fél óra gyaloglás után egy újabb ajtóhoz értünk. Kinyitottuk. Mindenki ámult, bámult. Az egész terem tele volt arannyal, gyémánttal. Nagyon örültünk. Amikor összeszedtük az aranyat, találtunk egy lépcsőt felfelé. Elindultunk. Nagyon meglepődünk, amikor a végéhez értünk, az iskolában találtuk magunkat!

– Akkor egész végig az iskola alatt voltunk? – kérdezte Dominika.

– Úgy tűnik. – felelt Lujza.

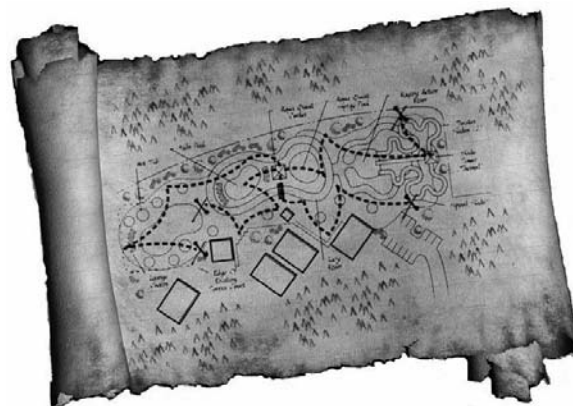
Másnap felmentünk az igazgató úrhoz és elmeséltünk mindent. Odaadtuk az aranyat neki, vagyis az iskola számára. Az igazgató nekünk is adott egy kicsit, hiszen mi találtuk meg.

Ez nagyon jó kaland volt. Ki tudja, lehet, hogy találunk más járatokat is...

Bús Réka 6. osztály, Oromhegyes

❖ Már nagyon sokszor töprengtem azon, hogy mi is lehet az iskola alatt. Különösen ez akkor jut az eszembe, amikor matekórára megyek.

Így hát elhatároztam, hogy kiderítem. Egyedül túlságosan is gyáva voltam, ezért hárman indultunk el, én, Ivett és Noémi. Ahogy elhagytuk az iskolát egy kisebb barlangba mentünk be. Noémi ment elől, mert úgy gondolta, hogy

közülünk ő a legbátrabb. Ivett középen, és mivel én egy kicsit bátrabb voltam náluk, hátul mentem, hogy ha valami baj történne, akkor könnyebben kiszaladhassak. Ahogy beértünk sötét volt, és felkapcsoltuk a zseblámpánkat. Míg nem kapcsoltuk be, addig minden rendben volt, de amikor megláttam a pókokat futni akartam. Ivett megfogta a kapucnimat, így nem tudtam elmenekülni...

Elek Fanni 6. osztály, Oromhegyes

❖ Egyszer nagyon régen ..Tegnap, hétfő, iskola, nagyszünet. A női mosdóban voltunk kezét mosni. Néztam a régi szekrényt és az új mosdót, arra gondoltam minek ez a régi szekrényt? Egyáltalán nem illett ide. Kíváncsiak lettünk mi lehet alatta, így eltoltuk és egy nagy lyukat találtunk. Megbíztuk Kittit, mondja, hogy rosszul vagyunk, és hazamentünk. Mi pedig mentünk, mentünk a nagy sötétségben, egyszer csak megszólalt Dominika:

– Most hol is vagyunk?

Mindenki gondolkozott egy kicsit, majd azt mondtam:

– Bizonyára az iskola alatt.

– Jó, de hol? – kérdezte Noncsi.

– Hááát...

Nem tudtuk hol vagyunk. Azt tudtuk, hogy a mondák arról regélnek, hogy Rózsa Sándor bujkált az iskola alatti alagútban, és itt rejtette el a kincset. Úgy gondoltuk megragadjuk az alkalmat, és megkeressük.

– Balra – mondta Doncsi. Noncsi pedig hogy:

– Jobbra. – Így a középső úton indultunk... volna, de egy vékony hang megszólalt:

– Én lányok azt mondom: jobbra csak kígyó, béka, mérgezőpók van. Középpütt a kijárat, balra a kincs.

Mentünk tovább, míg meg nem látunk egy ládát. Kinyitottuk volna, ha lett volna kulcsunk. Az írta a ládán, hogy „E kincset akkor leled meg, ha kitalálsz, mi volt Rózsa Sándor kedvenc időtöltése „

Egyszer csak kinyílt a láda. Egy öreg vicckönyv volt benne. Nagyon neveltünk, amikor megláttuk.

Visszafelé hahotáztunk, mert elolvastunk belőle néhányat. Rájöttünk, hogy a nevetés is lehet nagy kincs.

Bálint Lujza 6. osztály, Oromhegyes

Kedves diákok!

Hamarosan elérkezik az év egyik legszebb ünnepe, a karácsony. Ezzel a verssel és fejtörővel kívánunk Nektek békességben, szeretetben, mákos kalácsban gazdag ünnepeket! ☺

Juhász Gyula:

Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígélet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Behegesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Help the shepherds find the path to Jesus.

❖ Magyarkanizsa Község Pedagógus Egyesülete anyanyelvápolás céljából idén is meghirdette az **Ezer Esztendő című irodalmi és rajzpályázatot**, melyen a végzős óvodások és az általános iskolák alsós diákjai vehettek részt. A pályázat témája egy adott mese illusztrálása, elmesélése, leírása, majd előadása volt, korcsoporttól függően. A megmérettetésre 2011. november 26-án, szombaton került sor a Kis Ferenc Általános Iskola Oromhegyes – Orom oromhegyesi épületében. Minden résztvevő szépen teljesített, ám a zsűrinek csoportonként mégis ki kellett emelnie a 3 legjobb versenyzőt. Iskolánkból a következő tanulók értek el kimagasló eredményt: Jablonszki Jázmin (1. osztály, Oromhegyes, Bálint Klára tanítónő), Kalmár Balázs (1. osztály, Orom, Tukacs Piroska tanítónő), Cseszkó Nikolett (2. osztály, Orom, Nógrádi Anikó tanítónő), Kovács Rita (2. osztály, Völgyes, Pilisi Ibolya tanítónő), Magyar Loretta (3. osztály, Oromhegyes, Bicskei Bíró Ildikó tanítónő), Nyilas Sára (4. osztály, Orom, Kádár Judit tanítónő) és Pekla Klaudia (4. osztály, Oromhegyes, Fejős Vajda Beáta tanítónő).

❖ Iskolánk tanulói nagyon szép eredményeket értek el a Magyarkanizsai Vöröskereszt **Ne légy függő című irodalmi és rajzpályázatán**. Az oromhegyesi tagozatról díjat hoztak el: Bálint Imola (8.b osztály) és Fátyol József (8.b osztály). A tóthfalusi diákok is szépen szerepeltek: Cérna Martina (5. osztály), Vajda Margaréta (5. osztály), Kuntity Robertó (6. osztály),

Akarijás Brigitta (6. osztály), Zsoldos Dániel (6. osztály), Mamuzsity Endre (7. osztály), Sóti Barbara (7. osztály), Zsoldos Nikolett (8. osztály, ő mindkét pályázaton helyezett lett), Körmöci Csilla (8. osztály) és Nagy Palóc Ákos (8. osztály). Az oromi díjazottak névsora: Szögi Roland (5. osztály), Szögi Evelin (7. osztály), Sóti Márton (7. osztály), Gulyás Réka (8. osztály), Surányi Bettina (8. osztály), Kovács Erna (8. osztály), Káposzta Kyra (7. osztály)

❖ A Kis Ferenc Általános Iskola tanulóiból összeállított futbalcsapat 2011. november 20-án részt vett a Kecskeméten megrendezett XII. Lions Kupán, melyben több magyarországi és határon túli csapat mérkőzött meg egymással. Tanulóink kitartása, felkészültsége, rátermettsége az I. hely megszerzéséig juttatta a csapatot, melynek tagjai: Ördög Alen (8. osztály, Oromhegyes), Törtei Kristóf (8. osztály, Oromhegyes), Fátyol József (8. osztály, Oromhegyes), Fehér Attila (8. osztály, Oromhegyes), Dudás István (8. osztály, Oromhegyes), Zsoldos Zsombor (8. osztály, Tóthfalu), Király Zoltán (8. osztály, Tóthfalu), Paska Balázs (8. osztály, Tóthfalu), Nagy Palóc Ákos (8. osztály, Tóthfalu), Pintér Kristóf (8. osztály, Tóthfalu) és Zemkó Mátyás (8. osztály, Tóthfalu). A kupa legjobb mezőnyjátékosa címet Paska Balázs nyerte el, a gólkirály elnevezést Ördög Alen érdemelte ki. Köszönjük a résztvevők nevében a támogatók hathatós segítségét!

❖ Az „Együtt veled – értük” Értelmi és Testi Fogyatékosok Érdekeit Védő és Segítő Egyesület évéről évre megrendezi a Velünk kerék a világ című rendezvényüket. Az idén a látás- és hallássérültek problémáira helyezték a hangsúlyt. Pályázatukra a község alsós diákjaitól is vártak pályamunkákat. Az ünnepség keretében a díjazottak át is vehették jutalmukat. Egyéni díjban részesült az oromi Király Heidi. Ajándékot kaptak a legtöbb munkát beküldő pedagógusok is: az oromhegyesei Balázs Katalin tanítónő és az oromi Nógrádi Anikó tanítónő.

A tanulók sikereihez szívből gratulálunk, és további eredményes munkát kívánunk!

Együtt az iskola

Állatbemutató Oromon

Az oromi alsósok is jól érezték magukat

Egy kis szórakozásra mindig van idő

Salátakészítés Tóthfaluban

Főzés Tóthfaluban

Gyerekhét Oromhegyesen

A Gyerekhét az Oromhegyesi felsősöknek is tetszett

Szerkesztők:
Bata Ildikó
Majlát Hermina
Mándity Tímea
Rice Ágota
Adatbevitel:
Szakitsák Szilárd
Műszaki szerkesztés:
Bata Attila

Orom